

помощь нѣкои вѣстанали области. Оттогава насетне, въ течение на повече отъ 1,000 години, пѣсцитѣ на съседната пустиня покривали този воденъ пѣтъ.

Ала голѣмитѣ изгоди отъ канала били очевидни. Ето защо, щомъ се привършили мрачните срѣдни вѣкове, отново се започнали проучвания за неговото прокопаване. Венецианци, турци и французи се надпреварвали въ това, но на дѣло не могли нищо да постигнатъ.

Презъ време на похода си въ Египетъ, Наполеонъ разгледалъ развалинитѣ на канала и поржчалъ на единъ отъ инженеритѣ си да направи дори и проучвания за неговото възобновяване. Намѣренията на Наполеона не могли да се осществятъ. Въпрѣки това, заслугата за прокопаването на Суецкия каналъ принадлежи на Франция. Чрезъ ржката на своя синъ, Фердинандъ Лесепсъ, тя раздѣли Азия отъ Африка и свърза прѣко западнитѣ страни съ богатия Изтокъ.

Инженеръ Фердинандъ Лесепсъ билъ назначенъ за френски пратеникъ въ Египетъ. Когато на египетския престолъ се възкачилъ познайника му Саидъ паша, той успѣлъ да измоли отъ него разрешение за прокопаването на Суецкия каналъ.

Но трудноститѣ едва сега започвали. Англичанитѣ се обявили противъ прокопаването на канала. Тѣ се страхували, че презъ време на война той ще отвори пѣтъ на неприятелскитѣ параходи къмъ Индия и Австралия. Турскиятъ султанъ, подъ английски натискъ, все отлагалъ да утвърди споразумението между Саидъ паша и Лесепса. А Турция била припознавана за покровителка на Египетъ, и волята ѣ трѣбвало да се зачита. Мжчно вървѣло събирането и на срѣдствата за изпълнение на замисленото дѣло. Най-сетне потрѣбната сума била доставена отъ французитѣ и отъ Саидъ паша.

Прокопаването на канала започнало въ 1859 год. откъмъ Срѣдиземно море. Тукъ, посрѣдъ пустинно мѣсто, билъ изграденъ днешниятъ цвѣтущъ пристанищень